

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 20 Noemvrie st. v.

Am ținut-o în mai multe rânduri, o scim, o simțim, o accentuăm cu viuă recunoștință, că mari sînt meritele generațiunii bătrâne, care la 1848 și de atunci până în zilele noastre a stat în fruntea mișcărilor noastre naționale; am lipsi însă dela pietatea, cu care sîntem datorii a vorbi despre această generațiune, dacă am trece cu vederea scăderile ei.

Ea s'a ivit cu revoluțiunea, revoluțiunea este începutul și totodată și culmea gloriilor ei și nu s'a lăpădat de tradițiunile ei revoluționare și nici că putea să se lapede.

Au știut acești oameni să-și adune pe Români în timp de primejdie, să-și ducă în fața morții și să-și poarte în luptele sângeroase, dar' n'au știut să-și țină la un loc, să-și organizeze și să-și poarte în luptele normale ale vieții politice.

De aceea protestăm mereu și ne supunem.

Scim să ne adunăm și să ne strîngem umăr la umăr, când e vorba de lupte sângeroase, dar' nu ne-am deprins încă a ne lupta în viața normală, când oamenii își măsura numai puterile, fără ca să le descarce unii asupra altora.

Și noi, generațiunile mai tinere, trebuie să avem conștiința, că menirea noastră în societatea română este de a-și deprinde pe Români la acest fel de lupte pacifice, de a-și organiza pentru ele și de a-și da pregătiți urmașilor noștri.

Întrînd în societatea noastră, rămîi uimit de unitatea de vederi și de identitatea tendențelor, pe care le găsești pretutindenea; cu toate aceste ai sentimentul, că, deși avînd aceleași vederi și aceleași tendențe, care preocupă întreaga societate, stai izolat și nu poți risca o lucrare în sensul vederilor împărtășite de toți, căci oamenii te părăsesc, când 'ți-e lumea mai dragă. Stau oamenii risipiți, ca prin întunec, și nu știu par' că unii de alții, nu au nici o legătură statornică între dîșii, o mulțime de puteri izolate, care n'au ajuns încă a se constitui în element hotărîtor

E un lucru firesc acesta.

Posițiunea, pe care am avut-o în timpul absolutismului, ni se presenta ca fiind un rezultat al luptelor sângeroase dela 1848; posițiunea, pe care am avut-o în timpul „provisorului“, ni se crease oare-cum de-a gata, fără de concursul nostru: ne-am deprins dar' a aștepta tot binele ori dela vîrsarea de sânge, ori din grația „Împăratului“. Abia acum simțim, că este adese-ori mai greu a păstra un drept decât a-l câștiga, și nu ne-am deprins încă a câștiga drepturi din propria noastră vrednicie, dar' nu cu vîrsare de sânge, nici din grație întîmplătoare, deși meritată poate.

De aceea, când ni se face vreo nedreptate, noi protestăm și ne supunem, ținînd în noi: Ori vine ear' o luptă sîn-

geroasă, ori grația de sus ne va aduce ear' alinare.

Ei bine! lupta sângeroasă nu vine și Dumnezeu se ne și ferească de ea, ear' grația astăzi nu mai determină soarta popoarelor.

Trăim pe la finele secolului XIX, când dreptatea nu li se face decât celor ce știu să se afirme.

Aceasta s'o învățăm!

Dacă ministrul știe, că atunci, când dă la Sătmar într'un Român, creapă și la Brașov, și la Arad, atunci el se gîndesc bine mai înainte de a da. Dacă însă el a făcut experiența, că ori unde poate da fără ca să creape undeva, atunci dă fără sficală pe apucate, ați aici, mîne colo. Și dacă eu nu sar astăzi pentru fratele meu, mîne mi se va da mie lovitură.

Să sîrim în toate împregiurările toți pentru unul și unul pentru toți; să se știe odată, că sîntem totdeauna gata să o facem aceasta, și fiesce-care din noi va rămîne om întreg în țara lui.

Așa însă, ca astăzi, sîntem de batjocura celor ce știu să sară unii pentru alții.

Ce s'au făcut tinerii noștri? din floarea națiunii noastre ce s'a ales?

Scim căte jertfe ne-au costat acești tineri și căte speranțe am legat de dîșii.

Cei mai mulți s'au pregătit pentru profesură, administrațiune ori judecătorie.

Întorcîndu-se acasă, ne-am bucurat cu toții de dîșii, dar' nu le-am dat îmbrățișarea cuvenită, n'am pus umăr la umăr, ca să le creăm posițiuni, în care pot să trăiască potrivit cu pregătirea lor și să se formeze mai departe pentru purtarea sarcinilor publice.

Aceia dintre dîșii, care dispuneau de oare-care avere ori care au avut parte să se căsătorească în condițiuni bune, au stat aici, mai ales ca advocați, și încetul cu încetul s'au îngropat, căci nu aveau teren de activitate potrivit cu talentele și cu pregătirea lor.

Alții, striviți de greutatea vieții, s'au frînt în ei și s'au făcut agenți ai guvernului.

Mulți însă, foarte mulți, poate chiar cei mai mulți au părăsit țara și au trecut în România, sperînd, că li se va deschide acolo teren de activitate.

Cu toate aceste, curentul odată pornit nu s'a oprit în loc. Sperînd, că mai curînd ori mai tîrziu va urma o îndreptare, părinții români au urmat și urmează a-și trimite copiii la școală și astăzi nu avem pe la așezămintele de învățămînt superior mai puțini tineri ca în trecut. În fiesce-care an se întorc oameni pregătiți în mijlocul nostru, stau cât stau pe aici, apoi ne părăsesc și trec preste Carpați.

Vedînd, că pentru oamenii cu pregătire juridică nu se deschide carieră în țara noastră, tinerii noștri au început să studieze medicina și ingineria.

Nici medicii, nici inginerii n'au fost tolerați, și astăzi avem preste Carpați mai

mulți medici eșiți din mijlocul nostru decât aici, ear' inginerii au trecut aproape toți, pentru-că aici n'au găsit aplicare.

I-am lăsat noi înșine să treacă, 'i-am alungat așa ținînd din mijlocul nostru, căci nu ne-am strîns umăr le umăr, ca să le creăm posițiune. Astăzi n'am sîrit pentru feciorul fratelui meu și mîne a trebuit să mă despart și eu de feciorul meu.

Cavalerul Pușcariu este om cu mare trecere la guvern, dar' unul dintre feciorii sei, inginer, a trebuit să treacă în România. Și am dorî să scim, dacă este între noi, Românii cu știința de carte mai tineri, vre-unul, care n'a fost încercat de gîndul de a trece în România.

Sîntem „circumspecți“, și de cîte ori ajungem la strîmtorare, în loc de a pune pept la pept, ca să ne ajutăm unii pe alții, ne gîndim să părăsim cîmpul de luptă și să ne retragem spre țara, în care sperăm a pute trăi cu mai multă lesnire. Eară „circumspecți“ sîntem, pentru-că ne simțim slabi, și slabi sîntem, pentru-că fiesce-care numai pe puterile sale se poate răzîma și e părăsit de ceilalți, când lumea îi este mai dragă.

Până când are să se urmeze tot astfel?!

E vorba de soarta fiesce-căruiă dintre noi și viața ne pune ea înșasi întrebarea foarte cinică: Ce se alege de voi? ce se fac băieții voștri? care va fi soarta copiilor voastre?

Poporul, asta o scim cu toții, se lăpădă de noi, dacă părăsim cauza lui, ear' guvernul și în genere puternicii țării n'au încredere chiar nici în aceia dintre noi, care ar fi poate gata să ne tradeze: nu ne rămîne decât să ne unim noi între noi, să facem legătură strînsă, ca toți să sară orbiș pentru unul și unul pentru toți și, uniți odată, să susținem împreună, nu fiesce-care pentru dîșii, cauza poporului, pentru-ca el să ne sprîginească cu puterea lui nesecată. Căci așteaptă acest popor să ne vadă pe noi uniți și strîns legați între noi și este gata să meargă orbiș cu noi, îndată ce simte, că nu sîntem oameni răsleți, ci o putere, pe care se poate răzîma.

Publicăm doue scrisori deschise, dintre care una publicată în „Indépendance Roumaine“ la adresa Excelenței Sale ministrului de externe comitele Kálnoky de unul dintre frații noștri emigrați în România, ear' alta adresată Excelenței Sale Domnului ministru-presedinte Coloman Tisza. Scrisorile vorbesc ele înșese și nu mai au nevoie de a fi comentate din partea noastră:

Scrisoare deschisă

Excelenței Sale contelui Kálnoky,

ministrul al casei imperiale și al afacerilor străine al Austro-

Ungariei.

Excelența Voastră, răspunzînd interpelațiunilor făcute în sinul delegațiunii ungare asupra relațiunilor monarhiei austro-ungare cu România, a pronunțat cuvintele următoare:

„Nu pot să mă pronunț tot atât de favorabil asupra atitudinii și purtării unor agitații de origine din patria noastră proprie, cari contribuiesc mult dincolo de Carpați la sgomotul și

agitațiunea prin presă; ne fac nouă puțină onoare și cauzează în același timp multe dificultăți guvernului român.“

Scritorul acestor șiruri este și el născut într'o țară din cele ce stau sub dominațiunea Austro-Ungariei, și a venit de s'a stabilit în România, ca să scape de starea lucrurilor, ce domnesce în patria sa natală; el crede dar', de a ave drept să adreseze cîteva cuvinte Excelenței Voastre asupra cestiunii, la care se face alusiune în liniile de mai sus.

Excelența Voastră țină, că nu se poate exprima favorabil asupra atitudinii unor agitații de origine din patria-Vă proprie.

Cu alte cuvinte, Excelența Voastră desaproabă conduita acestor tineri români, cari au fost siliți să părăsescă pîrinții, amici, pămîntul patriei lor, și tot ce le era drag din copilărie, și au venit la frații lor, și le-au arîtat suferințele ce au îndurat ei, și pe care le îndură încă familiile lor.

Rog pe Excelența Voastră să uite pentru un moment titlul seu de ministru al afacerilor străine al Austro-Ungariei, și să se pună în poziția unui asemenea tînăr, care a părăsit casa părintească cu inima înveninată de conduita guvernului maghiar, care 'l-a silit să plece, pentru-că nici un loc nu e pentru cel ce nu e Maghiar, și nici o cale deschisă către progres, și întreb, pe Excelența Voastră, de a-mi răspunde cu mîna pe conștiință, dacă ar pute să laude și să glorifice guvernamental și starea de lucruri dintr'o patrie, ai cărei fii sînt obligați să o părăsescă pentru singura vină, că muma, care 'i-a lăptat, vorbia o altă limbă decât aceea a descendenților lui Arpad și ai lui Atila.

Nu, n'aș pute crede, că s'ar pute aștepta, nu dela oameni tineri și inferbentați, dar' chiar dela Excelența Voastră, înțeleg dela un bărbat matur, dela un diplomat datat a compeni înainte de a lucra, țină, că s'ar pute aștepta o altă atitudine decât aceea, ce au tinerii emigrați din monarhie în România.

Circulara de curînd a ministrului Trefort relativ la învățămîntul limbei germane, acel peccavi, nu este ea oare o probă eclatantă de intoleranță excesivă de rasă, ce domnesce sub guvernamental d-lui Tisza?

Tinerii de naționalitate germană dela scolele din Cislaiania, și cari se închină la cunoscuta devisă a cavalerului Schönnerer au ei să supoarte aceleași miserii, pe care le îndură studenții români sub guvernamental d-lui Tisza, fără-ca cu toate aceste să aiba pentru casa de Habsburg un respect mai călduros, decât îl au tinerii români emigrați în România?!

Nu, dacă Excelența Voastră își va da bine seama de starea lucrurilor, s'ar uimi când ar pute să fie altfel. În asemenea cas ar trebui să recunoască, că se află în fața unui cadavru, și nu a unui corp viu.

Dacă dar', tinerii emigrați în România Vă fac rușine, apoi aceasta rușine se cuprinde de sigur în faptul, că tinerii români sînt siliți să plece din Austro-Ungaria și să emigreze în România.

Excelența Voastră, pe când voia negreșit să de o lecție Maghiarilor, făcea bine, dacă o îmbrăca într'o formă mai puțin diplomatică, și de a o spune mai la înțeles că, este în adevăr o rușine pentru un stat civilizat de a proceda către o parte din supușii sei astfel, ca ei să fie siliți să plece în țara vecină.

Până la 1878, România oferia ospitalitate la mulți refugiați, cari fugiau de furia Turcilor, astăzi că Turcii s'au depărtat de Dunăre, trebuie ca ea să de ospitalitate celor ce fug de frații Turcilor, rămăși stăpâni la granița ei nord-vestică.

Sîntem însă complectamente de acord cu Excelența Voastră, pentru a recunoaște dificultățile ce se crează prin acest fapt guvernului român; dar' nu depinde de România și de gu-

vernul ei de a face, ca să înceteze această calamitate:

Tocmai Austro-Ungariei, guvernelor ei, și în special și Excelenței Voastre, ca ministru al casei imperiale, incumbă această sarcină.

Guvernului român și nu Excelenței Voastre s'ar căde dar' să se plângă, — el tace însă!

Dar' poate veni un timp când nu-i va mai fi permis să păstreze tăcerea, căci ceea ce astăzi este o rușine pentru monarhie, mâne poate deveni un pericol pentru România.

Excelența Voastră este în poziție a înlătură această eventualitate; dacă nu o va face, grea, foarte grea îi va fi răspundabilitatea.

Un Român din Transilvania.

Epistola adresată ministrului-președinte Tisza.

Domnule ministru,

Sunt informat că biuroul vamal dela Predeal a împedat la frontarie intrarea în Transilvania a scrierii mele „Revoluțiunea lui Horia“, pe care o trimisese în câteva exemplare abonajilor mei de acolo.

Mărturisesc, d-le ministru, că am rămas aduce surprins în fața acestei măsuri neașteptate a funcționarilor dela Predeal, măsură nefemeiată în legi și în usurile altor țeri de a denega intrarea unei opere pur istorice, scrisă în direcțiune pur științifică, care nu se rapoartă de loc la cestiunile seculului present și cu atât mai puțin la relațiunile politice de astăzi, lucrare care nu atacă monarhia sau vreo naționalitate, și care sar' pute nuni cu alte cuvinte numai o simplă colecțiune de documente.

Am rămas surprins, căci istoria și materialele istorice nu formează, și nici într'un cas nu pot să fie taxate ca elemente de agitare.

Chiar presupunând, d-le ministru, că interpretarea acestor documente nu ar conveni poate în unele puncte funcționarilor vamali din Predeal, dar' cine oare este în drept să ne interdică interpretarea documentelor istorice, cine poate să împedec pe literați, ca să nu examineze documentele secolelor trecute. Asupra valorii acestor interpretări, de natură pur istorică, sunt chiamați să judece bărbății erudiți, oamenii de știință, dar' nici de cum administrațiunea politică sau funcționarii vamali.

Din aceste motive, domnule ministru, și fiindcă nici într'un cas nu pot presupune că un stat ar voi să închidă granițele sale, în contra științei, în contra istoriei, îmi vine să cred, că oprirea acestor cărți la frontarie, este un act cu totul arbitrar din partea funcționarilor dela Predeal.

Nu pot nici de cum presupune că măsura aceasta sar' fi luat în urma ordinului înaltului guvern, deoarece ce în cazul acesta poate ar' fi mai logic, domnule ministru, de a închide cu totul pentru exploratorii altor naționalități arhivele Ungariei și ale Transilvaniei, și a nu ne aduce în acea falsă pozițiune, să ne sacrificăm amii și averea prin arhivele de acolo, ca în urmă tot același guvern să ne nimicească munca, să ne secusteze documentele colectate în propriile sale arhive.

Lovitura este gravă, domnule ministru, fiindcă pe viitor nu scim ce fel de publicațiuni istorice vor mai pute să treacă de aici în Ungaria și Transilvania, fiindcă aceea ce se întâmplă astăzi cu istoria anilor 1784 și 1785 se poate întâmpla mâne cu istoria altei epoce, și fiindcă preste tot nu scim ce fel de interpretări, de fapte sau de documente vor pute să afe plăcerea funcționarilor vamali de acolo. Este gravă, fiindcă peste tot lovitura aceasta tinde ca știința istorică să ajungă servilă pasiunilor exagerate ale unor funcționari vamali din Predeal sau din alt loc.

Convențiunea comercială dela 1876 a stipulat, ce e drept, libera trecere (liberul schimb) al operelor de știință, dar' cu adâncă durere, trebuie, d-le ministru, să amintesc aci faptul, că prohibițiunile aproape de toate țiile în contra operelor și publicațiunilor de aici, în fine procesele nemotivate în contra librarilor români de acolo, și arestarea lor (cum s'a întâmplat de exemplu cu librării din Oravița) — toate aceste au anulat aproape cu totul comerțul nostru literar cu Ungaria și Transilvania, cauzându-se în modul acesta imense prejudicii autorilor și librarilor români.

Din aceste motive veți binevoi a aprecia, d-le ministru, că prohibițiunea operelor istorice nu numai că e nejustă, dar' este un trist precedent pentru viitor, și sper că veți binevoi a face să se suspendeze această lovitură în contra publicațiunilor istorice ale autorilor și editorilor români.

În fine, ca parte interesată, îmi permit totodată a vă ruga, d-le ministru, să binevoiți a mă informa despre dispozițiunile ce vor urma în această privință.

Primiți, vă rog, d-le ministru, asigurarea respectuoasei mele considerațiuni.

Nic. Densușanu.

Revistă politică.

Sibiu, 20 Noemvrie st. v.

Facem pe voia dlui Tisza, căci îi verificăm în fața opoziției maghiare meritele pentru maghiarism, dacă într'una dintre notițele „Cronicei“ noastre de astăzi constatăm în modul cel mai concret, că ministru-președintele Ungariei se interesează de soarta „Ciangăilor“, pardon! a **sudiților unguresci din România**. Are domnul Tisza timp de a se ocupa și de împăcarea și organizarea reuniunilor maghiare din Bucuresci: hotărât lucru că sunt acolo de susținut însemnate interese ale statului maghiar. Una însă nu prea înțelegem. Ce caută cestiunea reuniunilor sudiților unguresci și dimpreună cu ea ministrul-președinte unguresc în „Reuniunea Ciangăilor“ din Budapesta?! Ciangăii sunt sudiți ai României și n'au nici o parte la societatea maghiară din capitala regatului vecin. Pentru-ce deci acea confuziune?! Scim că mai deunăzi încă societatea Stlui Ladislau din Budapesta a votat sume pentru cauza maghiară și catolică

din România, vedem că „Reuniunea Ciangăilor din Budapesta încă dă bani pentru „misiunile“ sale maghiare din România — dar' nedumerirea ne cuprinde vedând că cel dintâiu funcționar al Ungariei „povățuesce“ deadreptul reuniunea care susține „misiunile maghiare.“ într'o țeară străină desi aliată cu noi, precum se dice.

Domnii din Budapesta adeverat că sânt foarte „liberali“, câtă vreme nu e vorba de „misiuni“ române, slovace etc. în Ungaria însași. „Ja Bauer, das ist ganz was anders.“ De noi Români nici că mai vorbim. Dar' tocmai acuma se face mult svon cu **frățietatea Cehilor și a Slovacilor**. Două notițe a adus „Tribuna“ numai în țilele din urmă în această privință. Una ne vorbia de entuziasmul Cehilor din Praga când cu primirea autorului imnului Slavilor „Hej Slovane!“ a Slovacului Tomașic. Chiar și sărbătorirea lui Strossmayer în Agram n'a fost mai însuflețită ca această festivitate de frăție cecho-slovacă. Cealaltă notiță ne avisase o prelegere a conducătorului cehic Riger „Despre raporturile politice ale Ungariei și despre raportul Cehilor față cu Ungaria“. „Neue freie Presse“, pururea preocupată, ca și celelalte țiare ale Nemților „constituționali“ din Cislaitania, de a-i depărta pe Maghiari de Cehi, organul vienez observă cu toate aceste bine că „e remarcabilă absența conducătorilor Cehilor vechi dela demonstrațiune, si anunțarea, urmată nemijlocit după plecarea lui Tomașic, a unei prelegeri alui Dr. Rieger în „Cesky Klub“ despre situația politică a Ungariei și raportul ei față cu Cehii. Eată ce dice:

Papa cehic va vorbi de pe catedră și ceea ce va eși din rostul lui va fi și va rămâne părerea adevărată a poporului cehic asupra rapoartelor lui cu Ungaria și aceasta va avè valoare pentru tot rotogolul pământului. Încă pe timpul delegațiunilor s'a spus în țiarul lui Rieger, cât de eminente ar fi fiind rapoartele acestuia față cu delegații maghiari și că aceste rapoarte nu mai lasă nimic de dorit. Aceasta ar fi să se anuncie acum mai evident și mai sărbătorește și să se i se rumpă vârful demonstrațiunii slovace din Praga. Tribunalul înfântat al poporului s'a schimbat în diplomat și lasă acum rola providenței națiunii, carea îi rulează rapoartele externe ale celeia; și-a luat așa dicend rolul unui cancelar in partibus, cumpenind, delaturând cu blândetă demonstrațiunile prea sgomotoase sau cel puțin lăsându-le aceste „lumii tinere“, pe care cercurile guvernamentale și ale nobilimii aliate o ar pute și desavua. Nu e de lipsă de dovadă că arhiepiscopului-cardinal, episcopilor și prelaților, precum și nobilimii clericale, lui Lobkovitz, Martinitz și Schwarzenberg, 'le-a fost cam neplăcut și 'i-a cam îngrijit triumful Pastorului lutheran, — prin ur-

mare un îndoit motiv de a delătura față de Ungaria, față de soții feudali și clericali „neînțelegerile.“

Noi însă credem că nime nu-și va eși din piele, și deci nice Cehii din a lor piele cehică, și că în Ungaria, unde până aci nu se pute crede că în lupta dintre Germanii și Slavii din Austria se tractează și despre Ungaria și dualism, încă se va recunoaște odată însemnătatea acestei înfrățiri dintre Slavii de dincoace și de dincolo, în contra cărora tocmai germanismul a fost destul de puternic pentru a ridica un zid de despărțire. Nime, nice chiar Rieger, ba cu atât mai puțin acesta, va pute tăgădui, că nusuința pentru unirea Cehilor cu Rutenii e veche, puternică și intonată din nou pe toată țiaua.

Prelegerea lui Dr. Rieger ținută la 30 Noemvrie n. a. c. în Czeskyclub asupra rapoartelor politice ale Ungariei și a rapoartelor Cehilor față de Ungaria se poate reesuma în următoarele: În întroducere Rieger dice că au fost timpuri când Maghiarii au ocupat o poziție nouă dușmănoasă, fiindcă le era, teamă; că prin Cehi li se va sguđu poziția lor de stat. În faptă îndată după intrarea Cehilor în Reichsrath, partidul stâng se nevoia a-i mișca pe Cehi la o remonstrațiune în contra dualismului. Cehii însă n'au făcut-o aceasta, fiindcă nu erau aplicați a scoate Nemților castanele din foc. Din contră, Cehii făceau tot posibilul ca să-și poată Maghiarii păstra ceea ce posedeau. Asupra panslavismului Cehilor s'au lăsit păreri false, care însă după reîntrirea deputaților cehi în Reichsrath au dispărut, deoarece ce deputații cehi au declarat că nu voiesc să facă panslavism politic și că nici chiar vorbirile ținute la anul 1867 în Moscva nu dovedesc întru nimic că Cehii ar fi făcend panslavism politic. — Panslavismul literar nu poate să-l oprească nime; aceasta rămâne o cestiune generală a tuturor Slavilor. De altminteri relativ la aceasta are valoare principiul fundamental, că Cehii nu se amestecă în afacerile unguresci, cu atât mai vârtos că acestia nu cearcă a ataca rapoartele cislaitanice. Ce atinge pe Slovaci, e evident că acestia nu așteaptă ajutorul Cehilor, lor nu le-ar folosi nimic, ear' Cehilor o astfel de intervenție le-ar strica. Aceasta o comandă resonul de stat. Slovaci, dice Rieger, s'au desfăcut de cătră noi, ei 'și-au creat o literatură proprie; ba s'a întâmplat că intervenind el (Rieger) odată în Reichsrath în favorul Slovacilor a primit din partea studenților slovaci din Viena o scrisoare, în care declară, că ei nu sânt identici cu Cehii și n'au cu acestia nimic comun. Rieger se plânge asupra preoțimii slovace catolice, care nu se ocupă cu creșterea națională a conaționalilor lor, ci lucră cu toate mijloacele

Foița „Tribunei“.

Jucării și jocuri de copii.

adunate

de P. Ispirescu,
culegător tipograf.

XV. Jocul de-a poarca.

Acesta este joc de băieți.

Se adună ori câți băieți voiesc să se joace. Fie-care din ei își are ciomagul seu. Mai întâiu pun vârful ciomegelor la un punct în pământ, și învârtindu-se unul după altul apăsându-și ciomagul în pământ, sapă o groapă adâncă ca de țece centimetri, pe care o numesc jir, (în Transilvania se numesc ciur).

Fac apoi la de o potrivă depărtaie una de alta, împregiurul jirului atâtea gropițe, câți băieți sânt, mai puțin una, (aceste gropițe în Transilvania se numesc râci). Aceste gropițe sânt atâta numai de mari, cât să încapă în ea capătul de jos al ciomagului. Ele nu sânt mai depărtate de jir, decât atât, cât să poată ajunge cu ciomegele, dela gropiță până la jir.

Se alege un os, genunche de vacă, sau o bucată de ciolan, cât se poate mai gogoneț, pe care îl numesc poarcă.

Acum se alege cine să fie porcar, ca să

ducă poarca la jir. Pentru aceasta unul din băieți ia toate ciomegele pe amândouă mâinile și le aruncă pe de-asupra capului, pe toate de odată la spate. Apoi, fără a se uita, se dă înderēt până-ce calcă pe unul din ciomege. Băiatul, pe al cărui ciomag a călcat mai întâiu, se face porcar. Ceialalți băieți prind fie-care câte o gropiță și pun într'insa capătul ciomagului. Unul din ei aruncă poarca la o depărtaie oare-care, și porcarul este dator să o aducă la jir, lovindu cu ciomagul lui.

Când se apropie de gropițele băieților, el o duce încet și o apără de loviturile lor, punend ciomagul dinaintea ei. Sânt unii așa de dibaci, că toți ceialalți băieți voinde să lovească poarca, lovesc în ciomagul lui și el duce poarca până o bagă în jir.

Atunci toți băieții sânt datori să-și schimbe locul și să iee în stăpânire altă gropiță. Cei mai iuți de mână, pe întrecute se fac stăpâni pe gropița vecinului punându-și capătul ciomagului mai iute decât altul. Unul din cei mai molateci rămâne fără loc, și acela se face porcar.

Se întâmplă că unii porcari, mai puțin îndemânateci, aducend poarca cătră jir, băieții ce pândesc ca să nu între în jir, o lovesc dându-i-o înapoi departe, ear' el, porcarul, nu isbutese să o aducă la jir.

Atunci el strigă stătuta sau resbătuta. Băieții își lasă gropițele, se apropie nițel de jir și își plimbă ciomegele pe de-asupra jirului, într'o parte și în alta, hârjiind pământul cu vârful ciomegelor, spre a apăra groapa cea mare, adică jirul, ca să nu între poarca în ea. El, porcarul aruncă poarca pe de-asupra capetelor băieților în astfel de chip, ca să cadă drept în groapa numită jir. Aceasta este singura dată când porcarul pune mâna pe poarcă; încolo tot cu ciomagul trebuie să o mână.

Băieții se țin bine, și nu lasă să între poarca în jir, ci îi dă lovituri țeapene, ca să se ducă cât de departe. Ceialalți băieți n'au voie să pună mâna pe poarcă nici odată. Dau ei lovituri în poarcă, dar' în același timp se păzesc foarte bine, ca să nu le apuce porcarul gropițele; căci acela preste a cui gropiță se va face stăpân porcarul, punend într'insa capătul de jos al ciomagului seu, acela dic, se va face porcar, și jocul merge înainte.

Astfel fiind, de multe ori porcarul, dacă este mai molatec, și nedibaciu de a-și mânu ciomagul, rămâne porcar, cât ține jocul.

Acest joc îl joacă băiețandrii, căci este cam primejdios. De multe ori se lovesc cu ciomegele, din greșeală, preste picioare mai cu seamă.

XVI. Jocul în nuci.

Se caută un loc, care să fie cam inclinat, să formeze adecă un povârniș. Acolo pe coastă sapă o gaură ca o cânățue de apă.

Se alege țece sau două-spre-țece nuci de mărime mijlocie.

Se hotăresce dela câți pași departe de gaură să dee.

Se prind în joc trei, patru, cinci sau oricâți băieți vor să joace. Acest joc se joacă în bani.

Se învoiesc care să dee întâiu, care al doilea, care al treilea și așa până se orînduesc, care după care să dee până la cel din urmă.

Acum cel ce are să dee întâiu, ia nucile în mâna dreaptă, și se duce la semnul, de unde are să dee. Acolo pune călcăiul stâng pe semn.

Ceialalți jucători stau împregiurul gropiței. Fie-care din ei prinde, aruncând jos atâți bani, câți vrea să prindă. Unii mai mulți, alții mai puțin, cât vreau ei.

Se dice că prinde când pune jos banii ce voiesc să dee pentru un joc, dela mâna unuia din ei.

Cel ce dă nucile, dacă se încumetă în dibăcia lui, dice: îi țin pe toți. Dacă i se pare că prinsoarea tuturor este prea mare, dice: țin numai pe cutare ori pe cutare. Atunci ceialalți își iau banii de jos. Dacă i se pare că numai prinsoarea unuia este prea

la maghiarisarea acelor, precând preoții evanghelici slovaci se interesează cu toate puterile de interesele naționale slovace. Dacă Slovaci ar avea o conducere mai bună, în acest caz ei ar fi și mai culți. Rieger continuă a spune mai departe, că în timpul din urmă foile vieneze earăsi au început a-i învinovați pe Cehi cu panslavism politic; ceea-ce e o nebunie dacă se consideră alianța intimă a Cehilor cu Polonia. Suspițiunea, că Cehii nu ar fi voind să păstreze alianța austro-germană, încă e lipsită de temei. Tocmai Cehii sunt chemați să o apere aceasta, căci la din contră lupta pentru existența și susținerea Austriei ar căde în sarcina lor. Națiuni așa mici cum sunt Cehii și Maghiarii își pot afla mântuirea lor numai în Austria, dacă vor fi uniți. Ungurii știu destul de bine, că centralistii nu 'le-au fost nici când prietini, ba că tocmai acestia au fost cari au voit să centralizeze Ungaria, și să-i răpească libertatea. Pre lungă recunoașterea deplină a alianței austro-germane, totuși Cehii nu se vor învoi nici-când cu legătura de stat a Austriei cu Germania în modul cum o spriginesc aceasta cercurile național-germane, pentru-că o astfel de legătură ar fi identică cu pierderea autonomiei de stat a monarhiei noastre. Spre sfârșit arată Rieger progresul Ungariei dela pactul dualistic încoace și îndeamnă pe Cehi a-i urma pe Maghiari. Cehii voiesc să facă o politică reală car' nu ideală; prin urmare nu au voie de a se amesteca în relațiunile Ungariei și cred că nici Maghiarii din a lor parte nu se vor amesteca în treburile altora. — Prelegerea a fost aplaudată cu mare entuziasm.

Din dieta Ungariei.

(Ședința dela 29 Noemvrie n.)

Desbaterea asupra bugetului. După ce vorbește referentul Hegedüs ia cuvântul

Gavriil Ugron: Dovedește că preliminarele de buget nu corespund realității. Raționările din 1882 încheie cu un deficit de 20 ear cele din 1883 cu un deficit de 19 milioane mai mult decât cum era prevădută în preliminarele respective și e foarte probabil că și socotelile anului 1885 se vor încheia cu un deficit mai mare decât de 11 milioane. Dacă se compută la aceste 11 milioane încă 10 milioane bani de împrumut și 10 milioane răscumpărarea pentru bunuri de stat avem un deficit de 31 milioane. Din socotelile finale vedem totdeauna creditele ulterioare în sumă de mai multe milioane. Preliminarele nu iau în considerațiune încasările imposibile provenite din cauza recoaltelor rele și nice cheltuielile ce vor trebui se se facă cu schimbarea șinelor de fer prin șine de oțel și tot bugetul e o continuare a politicii nefericite de a urca impozitele, a introduce impozite

mare, atunci dă: țin pe toți; dar' pe cutare numai cu atât, adică cu cât voiesc el.

Cel-ce dă nucile, după-ce a pus călcăiul stâng pe semnul de unde are să dea, și după-ce s'a învoit pe cine să țină, se spriginesc cu mâna stângă pe genunchiul din stânga, întinde piciorul drept înapoi, ținându-se în cumpănă, își lasă trupul spre înainte și întinzând mâna dreaptă cu nucile, o leagănă înainte și înapoi, spre gropiță, ținându-se bine cu ochii și aruncă nucile.

Ca să fie bine aruncate nucile, ele trebuie să meargă grămadă la un loc, eară nu risipite.

Sunt nucari dibaci, cari fac nucile oală mai adeseori. Se dă că le face oală, când intră toate nucile în gropiță, aruncându-le, și rămân acolo.

Mesteșugul acesta atârnă mult dela ținerea nucilor în mână pe degete, dela ochire și dela aruncare.

Dacă, aruncând nucile în gropiță, es cu soț: câștigă cel ce a dat, dacă es fără soț: perde.

Cel ce dă, ori de a făcut nucile oală, sau de a eșit din gropiță nuci cu soț, adună banii de jos, ia nucile, și dă tot el până spurcă. Se dă că a spurcat, când es nuci fără soț, și atunci plătesc tuturor câți a pus și cât a pus; apoi altul ia nucile, dă și el până-ce spurcă și dînsul.

nouă și a face datorii. Se dă, că în urma conversiunii ar trebui să plătim cu 2 milioane mai puțină dare, dar' noi scim, că cu atât mai vîrtos sîntem siliți a sporî datorriile. Același guvern al căruia șef n'a voit să primească nici în general bugetul lui Ghyczy, a întreit povara datorriilor moștenite dela predecesorii sei; acest guvern a ridicat peceperile cu 172 milioane, dar' a urcat în același timp și eroagațiunile cari la 1868 făceau 147 milioane, — acum 337 milioane. Dările de consum s'au urcat sub regimul Tisza cu 10¹/₂ milioane. Aceste cifre dovedesc clar, că am ajuns la marginile extreme a puterii de a presta, cu toate că și incasarea acestor dări se poate face astăzi numai prin sistemul înfricoșat al execuțiunilor. Cu acest sistem nu vom pute scăpa de crisa economică pe pragul căreia am ajuns. Și în alte țeri s'au ridicat dările la întemplieri de nevoe, așa în Anglia, Italia, Franca. Anglia însă a dat contribuabililor ca despăgubire comerțul celor trei mări. Unde e comerțul nostru? (Strigări în stînga: Bosnia! Ilaritate.) Politica noastră e de vină, că pierdem în afară unul după altul toate punctele. Reforma economică e chiar imposibilă, deoarece nu noi sîntem domni pe vămî, nu interesul nostru e hotărîtor, ci acela al unei țeri, ale căreia interese sînt opuse celor ale noastre. Nici banca austro-ungară nu poate și nu-i zace la inimă promovarea intereselor noastre. Nu mai e nici o îndoială că țeara s'a confundat în privația financiară sub acest guvern; cât de anevoie s'a putut face conversiunea rentei, precând împrumutul Sârbiei s'a acoperit foarte iute. Dar' nu numai că nu ne putem mări venitele, ci nici eroagațiunile nu le putem reduce, fiindcă partea cea mai mare a acestora sînt a se căuta în cheltuielile comune ale monarhiei. Din toate aceste urmează de sine că starea noastră materială se poate îmbunătăți numai pe basa independenței. Franca a introdus în 1871 diferite 68 impozite; pentru-ce? pentru-ca să-i poată scutura de pe cap ocupațiunea străină. Și noi am aduce bucroși jertfe numai să scim că în schimb ne mântuim de ocupațiunea străină. (Aplause frenetice în strînga extremă. Alexandru Csanády: Tradare. Ilaritate.)

Ni se dă să votăm țeri bugetul, ear' nu guvernului. Actualul guvern și partida lui se gereză ca stat; ei cer, ce e drept, pentru țeară jertfa, dar' o consumă dînsii.

În posturile cele mai însemnate de stat și de comisari guvernialise numesc proprietari de moșii ruinați și alți oameni, cari au dat deja dovești despre ușurătatea lor de minte.... Guvernul silesc pe funcționari să voteze în contra convingerii lor. Corupțiunea e generală. Celor mai mari corteși ai guvernului li se dă nobilitatea maghiară și decorațiuni; deputații slugarnici primesc funcțiuni și remunerațiuni; aceleși stări erau în Franca pe timpul lui Ludovic XV, dar' apoi a și urmat furtuna care a răsturnat toate; și la noi se arată deja semnele unei revoluțiuni mari sociale și cine se conduce de idei sănătoase nu va vota acestui guvern un buget, care produce și pe alte terene o influență deneratoare. Bărbați ca Szecheny, Wesselényi și Kossuth (strigări de „Ejzen“ în stînga extremă) sînt înegriți și valoarea lor redusă și în locul lor se încearcă reabilitarea unui bărbat pentru care în Ungaria nu e iertare. Vorbitorul face apoi următoarea moțiune:

Considerând, că regularea finanțelor și a dezvoltării materiale a Ungariei e posibilă numai pe baza independenței noastre de stat....; considerând, că bugetul nu se bazează pe date reale și că pentru acoperirea deficitului însemnat facerea de datorii nouă e neevitabilă, ceea ce aduce cu sine urcarea sarcinilor noastre și așa nemaisuportabile, considerând, că guvernul administrează bunurile statului și veniturile acestuia pentru a folosi și întărirea partidului seu: — binevoiască dieta a enuncia, că nu primesc bugetul pentru desbaterea specială și că-l respinge în general.

Vorbesc apoi Emeric Latkóczy sprigind preliminarele și descriind starea Ungariei ca mulțumitoare. (Va urma.)

Cronică.

Din cauza sfîntei sîrbători de mîne, numărul proxim al „Tribunei“ va apăre poimîne.

Direcțiunea reuniunii în cauza Ciangailor a ținut la 30 Noemvrie n. după ameași la 5 oare o ședință sub președința lui Paul Szomssich. Președintele comunică adunării o scrisoare mai nouă a ministrului-preșident Tisza despre reuniunile unguresci din Bucuresci. În această scrisoare ministrul-preșident al Ungariei împărtășește că noua reuniune maghiară din România înființată de curînd sub presiunea lui Ludovic Vándory e în detrimentul Ungurilor din Bucuresci, fiindcă produce neînțelegeri. Direcțiunea reuniunii a hotărît a adresa lui Vándory o scrisoare, prin care să-l învite și să-l roage a împreuna reuniunile. Din această cauză subvențiunea cerută de Vándory nu s'a aplicat. Curatorul suprem a bisericii reformate din Ardeal a trimis date asupra stării scoalelor Ungurilor reformate din România. Conform acestor date comunitatea ungurescă din Bucuresci, ce numără 20.000 suflete, ar fi a se ajutata cu 200 fl., scoala din Ploiești cu 300 fl., comunitatea din Pitești cu 200 fl. — Direcțiunea a votat un ajutor de 900 fl., care va avea să fie împărțit de către curatoratul suprem din Ardeal. De asemenea s'a primit o propunere a lui Kerkápoli de a ruga pe editorii de cărți ca să dăruiască pe seama scoalelor de misiune cărți de școală. Conform rapoartelor prezentate de președintele societății „St. Ladislau“, episcopul Schlauch, pentru Ciangăii din România ar trebui un ajutor de 4000 fl. Relativ la modul de împărțire raportul dăce că societatea „St. Ladislau“ voiesc să-și susțină caracterul seu catolic și reuniunea să-și trimită un reprezentant pentru a se convinge despre buna întrebuințare a subvențiunii. Reuniunea a pofit-o pe societatea „St. Ladislau“ se indice în mod specificat cum voiesc să întrebuințeze această subvențiune. Pentru ocuparea postului de cassar devenit vacant prin moartea lui Georg Sztupa e recercat Gustav Fuchs.

Sf. Sinod al bisericii autocefale române s'a adunat în 18 Noemvrie v. în sesiune de toamnă.

Di ministru Chițu a dat cetire mesagiului regal de deschiderea Sinodului.

Primirea familiei regale a Italiei în Roma. Primirea strălucită, ce i s'a făcut familiei regale italiene cu ocaziunea întrării în Roma la 25 luna trecută, se poate numi adevărat triumf. Pe piața de Termini așteptau aproape la două sute de mii sosirea suveranilor și pe strada Nazional 'Tau însoțit ca o sută de mii până la Quirinal între strigăte necurmute de „Evviva!“ și falfăiri de pělării și batiste. Trăsura regală a fost încungiurată de 28 de reuniuni cu stindarde; acestea susțineau ordinea. Afară de suita de onoare n'a fost între mulțime nici un soldat și nici o persoană oficioasă, a fost o sîrbătoare populară în înțeleșul adevărat al cuvîntului. Aceasta a dovedit că regele Umberto n'are lipsă de altă spriginire, de oare-ce scutul cel mai puternic și-l află în iubirea și stima poporului seu. Cu fală și mulțumire a primit familia regală omagie aduse de sutele de mii ale populațiunii. Mulțimea doria să vadă pe regele și să-și exprime simțemintele sale de dragoste. Regele a salutată la început luându-și pělăria, după-ce însă a vădut că dela gară până la Quirinal toată calea e îndesuită de mulțime, și-a luat pělăria și și-a pus-o la picioare mergînd astfel cu capul gol până la Quirinal salutînd cu capul și cu mâna mulțimea entusiasmată. Regina era adînc mișcată; i'a perit tot sângele din față, dar' paliditatea neobcînuită o făcea pe regina frumoasă cu atât mai frumoasă. Abia s'a scoborit pärechea regală la Quirinal și mulțimea a erupt entusiasmată în strigăte de „Eviva“ și aplause. În butul unei călătorii de 17 oare familia regală a apărut pe balcon. Însuflețirea mulțimei nu se poate descrie. Regele Umberto poate fi mulțumit cu recunoștința poporului seu.

Apel.

Cernăuți, Noemvrie 1884.

„Armonia“, societate pentru cultivarea și răspîndirea muzicii naționale în Bucovina, va eda la 1 Ianuarie 1885 broșure de cartete pentru voci bărbătesci (exceptional și pentru cor mixt) atât în partitură, cât și în voci singuratiche. Pentru ajungerea acestui scop încă necunoscut la Români — fiind prima încercare pe terenul musical — apelăm la publicul român, care are simțul pentru musică, de a ne da concursul necesar.

Nu credem consult de a face vreo reclamă șgomtoasă spre realizarea ideii propuse, deoarece faptele presente ne arată, cumcă realizarea acestei ideii ar fi salutară muzicii noastre naționale.

Promițîndu-ne cei mai distinși compozitori români concursul lor la opera numită, ne adresăm către onoratul public român să ne spriginescă după putință, căci numai dela aceasta

depinde aparițiunea broșurilor. De nu se vor întruni cel puțin o sută de abonenți, realizarea ideii va rămîne un pium desiderium.

Broșurile vor apăre lunar de câte o coală tipar în partitură și cu câte patru exemplare la o voce.

Un exemplar (partitură cu 16 voci) va costa 1 fl. 80 cr. sau 4 fr. 50 b.

Nevoind să facem vreo întreprindere lu-crativă în bani, vom îmbunătăți atât remuneraarea compozitorilor, cât și mărimea broșurilor, dacă se vor anunța mai mult de o sută de abonenți.

Rugăm pre onoratul public de a ne trimite abonamentul pentru întâia broșură înainte, și anume până cel mult la 15 Decemvrie 1884 la adresa: Societatea „Armonia“ (la mînile preșidentului Leon cavalier de Goian) în Cernăuți, Bucovina.

Societatea „Armonia“ a fixat următoarele puncte, care le aduce la cunoștință:

1. Compozițiunile să fie compuse în prima linie pentru patru voci bărbătesci (tenor I și II, bass I și II); nu sînt excluse și compozițiunile pentru cor mixt (soprano, alto, tenore și basso).

2. Cuartetele să aibă un caracter lumesc, se vor primi însă numai excepțional și cuartete cu caracter bisericesc.

3. Pentru censurarea cuartetelor incurse va funcționa un comitet redacțional, care va decide numai despre primirea sau neprimirea lor, fără ca să facă vreo corectură.

4. Compozitorul este obligat a scrie compozițiunea sa corect cu textul trebuincios atât în partitură, cât și pentru vocile separate.

5. Manuscrisurile — și anume cu un moto — să se adreseze către: societatea „Armonia“ (la mînele d-lui președinte Leon cavalier de Goian) în Cernăuți, Bucovina, alăturînd un plic închis — cu același moto — care trebuie să conțină atât numele compozitorului, cât și cel al autorului.

Pe de altă parte se obligă societatea la următoarele:

1. Fiecare compozitor activ primesc dela redacțiune un exemplar dela fiecare broșură, adică partitura.

2. Compozițiunile se vor remunera din partea redacțiunii... afară de va abdice cineva la premiul seu.

3. Remunerarea va fi de cel puțin 1 fl. sau 2.25 franci, pentru o fața a unei file din partitură, octav mare.

4. Remunerarea se va elibera 30 de zile după aparițiunea broșurii, în care se va afla una din compozițiunile respectivului compozitor.

5. Ori și ce compozițiune neadmisă de către redacțiune, va sta la dispoziția autorului.

6. Redacțiunii i se va pute înceta un proces de presă, dacă va da cuiva o compozițiune spre declamare în public înainte de publicarea acesteia.

7. Ori-ce alte condițiuni se vor fixa mai de aproape privatim între compozitorul respectiv și redacțiune.

Leon cavalier de Goian,
președintele societății.

Posta ultimă.

Timișoara, 1 Decemvrie n. Poliția din Panciova a făcut o perchisițiune în locuința farmacistului de acolo Frideric Radda pentru a ajunge în posesia unui act, care a fost pus spre subscriere și cu care s'a agitat în contra comitelui suprem Stancescu precum și în contra unei părți a populațiunii.

Agram, 1 Decemvrie n. Legea pentru suspendarea curților cu jurați a primit sancțiunea monarhului. În 5 l. c. n. mai are loc o pertractare înaintea curții cu jurați în contra redactorului țiarului Starevecian „Sloboda.“

Paris 1 Decemvrie n. Un circular al ministrului-preșident Ferry recomandă reprezentanților francezi din străinătate, a notifica stîngerea deservită a cholerei în Franca, și a face pași pentru ridicarea carantinii.

Viena, 1 Decemvrie n. Tragerea losurilor din 1864. Serii trase: 68, 179, 208, 536, 601, 831, 1015, 1077, 1091, 1171, 1298, 1596, 1635, 1661, 1668, 1795, 1822, 2095, 2231, 2280, 2799, 2942, 3039, 3771, 3848, și 3960. Câștigul principal de 150.000 fl. îl face seria 68 nr. 67; câștigul al doile de 20.000 fl. s. 3039 nr. 88; câștigul al treile de 10.000 fl. s. 3771 nr. 41. Câte 5000 fl. câștigă s. 1795 n. 3 și s. 1015 nr. 64. —

Director: Ioan Slavici.
Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extras din foaia oficială.

Posturi.

Postul de notar cereal în Kenos, cercul Homorod-Ohland. Salar 400 fl. și quartir liber. Cereri la pretorul până în 31 Ianuarie 1885.

Postul de procuror la tribunalul din M.-Siget. Salar 1500 fl., adaus de funcțiune și 200 fl. bani de quartir. Cereri în 4 săptămâni la procurorul superior din Budapesta.

Sciri economice.

Piața bucatelor. Din ruportele oficioase despre operațiunile pe piața aflăm următoarele: Dacă timpul rămânea rece se putea spera că operațiunea piețelor se devină mai sgomotoasă. Din America s'a pornit pe drum pentru piețele Europei 150 mii măști metrice de grâu. Frigul însă în săptămâna trecută a făcut de pe Dunăre s'a pornit ghița și corăbii încărcate. Dunărea însă în urma timpului moale nu a înghețat și navigațiunea cu corăbii încărcate a început a-și urma cursul seu. Prețurile însă numai cu câțiva cruceri au scăzut deoarece concurența nu a fost nicăiri mare. În Budapesta în săptămâna trecută s'au vândut cam a 70 mii măști metrice de grâu cu prețul de 8.25 fl. pentru 78% chlgr. Prețurile cerealelor preste tot nice nu au crescut, nice nu au scăzut: grăul de primăvară s'a plătit cu 8.26—8.25 fl., care preț a variat apoi între 8.23 și 8.30 fl.; a scăzut apoi la 8.15—8.18 fl. grăul de toamnă s'a plătit cu 8.88—8.79. Săcara a circulat mai puțin; abia au fost 5000 măști metrice în circulație: pentru săcără ordinară s'au plătit 6.80—6.90 fl., ear pentru cea de prima calitate până la fl. 7. 10. Orș s'a vândut în măsură mai mare 12000 măști metrice cu câte fl. 6—6.25 fl ordinar și 6.40—6.75 de calitate superioară. Circulația ovășului se poate calcula la 3000 măști metrice cu prețul de câte fl. 6.50—6.65.

Aurul și valutele au crescut în săptămâna ultimă foarte mult.

Piața din Brașov, 28 Noiembrie. Grăul hectolitra fl. 6.—grăul mestecat fl. 5.60, săcără fl. 3.60, orș fl. 3.40, ovăș fl. 2.—, cucuruzul fl. 3.50, mălaiul fl. 4.30, mazerea fl. 6.10, linteia fl. 6.—, fasolea fl. 5.—, crumpele fl. 1.—, carnea de vită p. kilo 40 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbec 24 cr.

Bursa de București.

Cota oficială dela 28 Noiembrie st. n. 1884.

Table with columns: Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Act. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, Impr. oraș. București, Credit mob. rom., Act. de asig. Națională, Scrișuri fonciare urbane (5%), Societ. const., Schimb 4 luni, Aur.

Bursa de Viena

din 1 Decembrie st. n. 1884.

Table with columns: Renta de aur ung., hârtie, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Segedin, Renta de hârtie austriacă, argint austriacă, aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., austr., Argintul, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germâne, Londra 10 Livres sterlinge.

Bursa de Budapesta

din 1 Decembrie st. n. 1884.

Table with columns: Renta de aur ung., hârtie, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Segedin, Renta de hârtie austriacă, argint austriacă, aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., austr., Argintul, Scrișuri fonciare a le institut. de cred. și ec. „Albina”, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germâne, Londra 10 Livres sterlinge.

Blüthner în Lipsca, fabricant de pianuri al Curtii,

construcează astăzi pianuri de o perfecțiune năntrecută și de cea mai mare dulceață a tonului. În Paris, Viena, Philadelphia, Puebla, Sidney, Melbourne pianurile de Blüthner au câștigat premiul cel dintâiu pentru excelentă frumseță a tonului, pentru cel mai înalt grad al perfecțiunii în executarea tehnică și pentru precisiunea jocului.

Neasămănat frumoasa invențiune a sistemului-aliquot de Blüthner dă pianurilor sale o dulceață a tonului de necrețut.

(Pianurile aceste își păstrează așa de admirabil acordul, încât cel mai bine reputat acordator din Transilvania, dl Hey, a exclamat odată: „Dacă toți oamenii ar cânta pe pianuri de Blüthner, aș avé ca acordator prea puțin de lucru, spre a pute trăi din el.”)

Pianuri

de sistem cu coarde încrucișate în modeluri proprii cu cadre de tuciu complete, cu 7 octave, cu mecanică englezească de repetițiune (Patent Blüthner):

- C) Nr. 3. Pian de salon cu matcă de acordament de metal, 220 cm. lung 1800 M.
E) Nr. 4. Pian ciuntit (Sistem-aliquot) 195 cm. lung 1650 M.
F) Nr. 5. Pian ciuntit, 195 cm. lung 1400 M.
G) Nr. 6. Pian de cabinet (Sistem-aliquot) 179 cm. lung 1400 M.
H) Nr. 7. Pian de cabinet, 176 cm. lung 1200 M.

Pianine,

trichorale, 7 octave, cu cadru complet de tuciu și cu matcă de acordament de metal etc. etc.

- K) Nr. 2. Cu coardele încrucișate, 140 cm. înălțime 1000 M.
L) Nr. 3. Cu coardele încrucișate, 127 cm. înălțime 950 M.
M) Nr. 4. Cu coardele oable, 140 cm. înălțime 890 M.
N) Nr. 5. Cu coardele oable, 126 cm. înălțime 740 M.

Adjustarea de lemn palisandru polit.

Pianurile de Blüthner se căpătă pentru Transilvania exclusiv numai în depositul de pianuri alui Heldenberg din Sibiu, sau dacă acest mod de aquisiție, cel mai efin, nu place, se pot cumpéra și direct primate la fabrică.

Prețurile de sus sânt a se înțelege cu primire la gara din Lipsca. Spesele de calea ferată și de vamă fac per chilogram circa 19 cr.

Liste ilustrate de prețuri trimite la cerere ca reprezentant exclusiv al lui Blüthner pentru Transilvania

Depositul de pianuri alui Heldenberg din Sibiu.

[100] 6

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between various cities like Budapesta, Arad, Teiuș, Sibiu, etc. Includes columns for train type (Tren de porțano, Tren omnibus) and departure times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.